

יואלה
של
יואל

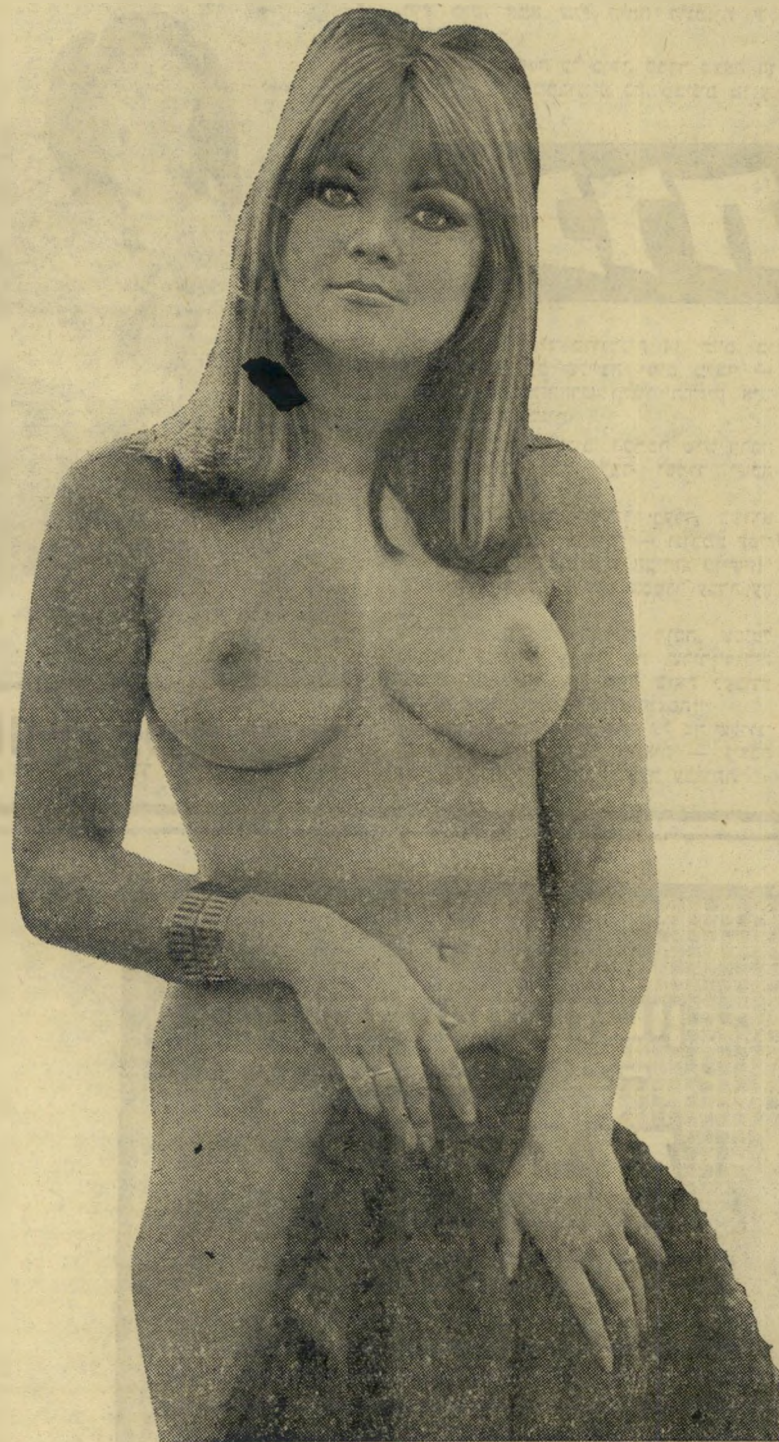
הפעם אנו מביאים נצרה מרחוק — אחרי שהיתה קרוב-קרוב: ברחוב מסולה בירושלים, ליתר דיוק. נולדה בקצה השני של הים התיכון — על האי קורסיקה. משם יצאה קוריו (19) נולדה בקצה השני של הים התיכון — על האי קורסיקה. משם עברה, כמו כל ילדה קורסיקאית טובה, שרצה לעשות קאריירה, הישר לפאריס. דרך נצרה, שם למדה בתיכון.

בפאריס הכירה יואלה כל מיני בחורים ובחורות, מכל מיני ארצות. בין השאר: את **יואל לוי**, צייר ישראלי צעיר, המנסה להרוויח את לחמו, המיסכן, באמנות. ועוד בכירת האורות.

„בהתחלה מצא חן בעיני השם שלו, שדומה לשלי“, מספרת יואלה. „אחר־כך באה המלחמה הנהדרת שלכם — ואז הייתי כלי־כך חדורה, התלהבות, שהייתי צריכה לבוא לגור אליו.“ אלא שיואל לוי, כמאות ישראלים אחרים, לא יכול היה לשבת בחיבור ידיים. אחרי שבילה כמה ימים בשדות תעופה, בא עם תום הקרבות — והביא איתו את הנערה המגולה „איתי במזוודה“.

הסטודנט מבצאל לשעבר והדוגמנית מקורסיקה גרו בירושלים — עד שיואלה החליטה שעליה לחזור. והיא נסעה, כשהיא לוקחת איתה את יואל — ממש ביום בו הגיעו ארצה כמה וכמה מן הפירסומים המכילים את צילומיה העירום, האופנה והערה-על-רקענות, למענם הצטלמה.

כנראה כדי שישארו לנו, לפחות, מזכרות מיואלה מרחוב מטודלה.

יואלה מרחוב מטודלה

האופנה הציונית

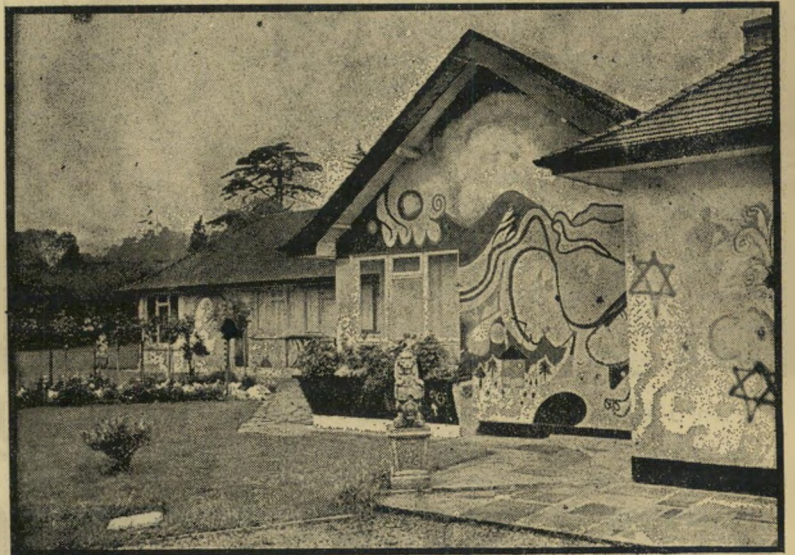
אחד שעשה כך במגן־דוד, היה ה' ביטל ג'ר'ג' — שקישט במו ידיו את חוקלת המפוארת בצוירים המזכירים ב' מוצת את הדגל העברי.

"זה, לא מלחמת ששת־הימים," מעיר איש־החיפושיות ששואלים אותו. "מגן־דוד הוא גם כוכב מזרחי בעל שש זרועות — סמל הודי וערבי תקי".

והביטלס, כידוע, נמצאים כרגע תחת השפעת מורה־היגה הודי שלהם, **מאחארישי מאחש יוגי**.

ישראל מוסיפה להיות במודה, בִּ-
אירופה. אחרי אופנת דיין, בה הדביקו
לעצמם כל מיני חתיכים וחתיכות כסוי-
עין, משובצים, צבעוניים, משובצי-הלו-
מים ואף סתם שחורים, באה האופנה
הציונית.

היא מורכבת משמלות בתכלת-לבן, מכנסיים סטרץ' עם שני פסים כחלחלים וכוכל משושה על הטבור — וגם מסתם שימוש חוזר ונישנה במגן-דוד לכל מיני מטרות. גם בלתי-לאומיות.

בית החיפושית היהודי

סינימה נרגש

אחרי סידרת סירטי עולם בלילה, מטביח לעולם בשעשועים, עולם התאוה וכל יתר הסרטים המציגים את שעשועי המין של אירוסה, הפיק האמריקאי היהודי **ראם מאיר** את סרטו השני: אירוסה ללא בגדים. לא זו בלבד שבסרט זה מוצגים רק קטעים המתארים נערות ללא בגדים, והו גם סרט שצולם כולו, בכתיבה ובימוי של אירוסה.

מופיעים שם מוסדות קלון סודיים של
איזור ההאל הפאריטאי: מאז אסרה חברת
האסיפה הלאומית הצרפתית, **מארט ריי**
שואר, את קיומם של בתי־הבושת הרש-
מיים, ירדו היצאניות לרחוב — או ל-
מתחת.

מופיעים שם קטעים המצולמים, בסתר ובגלוי, ברפרבאהן הנודע של עיר-הנמל הגרמנית המבורג.

אפשר לראות בו גם את האקסטרבורגוואל שבאמסטרים — לחובבי הולנד ושאר הארצות הנמוכות.

ואשר לראות עוד כל מיני נערות אם לא רוקא יפות, או לפחות בחורות מעניינות למדי.

כדי למנוע את איסור הצנזורה האנגלית,
לא נכללו בסרט על בתי הבושת — שום
קטעים פורנוגרפיים ממש.
מה שלא מנע את איסור הפצתו בחצי
תריסר ארצות.
כולל ישראל, כמובן.

דבריק בעלמא

בין החברות: מוסדות ציבוריים הנאב-
קים נגד האפליה הגזעית.

★ ★ ★
פתחורפה לפניומימאי: זהו,
מארסל מארסו, הפנטומימאי הגאון שלא
 פתח מעולם את הפה, על הבמה ולפני
 המסרסות, ישבור את שתיקתו.
רוז'ה ואדים, המסרס בצרפת ובאי-
 סליה את סרט הסיינס פיקשן שלו, **באר-**
בלה, החתים אותו על חוזה, לפיו הותנה:
 "מארסו ישחק פרופרט פפורז — אשר
 יזכר ויגיד כל אשר במבאי ידורש ממנו."

★ ★ ★
ניצחון הצדק: זה לקח כמה וכמה
 חודשים, אבל הצדק ניצח – ומורה התיכון
 הכריז: **אמריקאי מוריס ס. מקגיל** שות-
 תו כחך מפעם מעשית מעשה מגונה בגופה
 של לוליטה לבנה, מאחת מכיתותיו.
 מקגיל נצטוו לחזור לבית הספר התיכון
 בבולדווין, שבמדינת ניו יורק, בו לימד.
 "מוטב מאוחר מאשר כלום", העיר בר-
 קצור המורה השחום והסכסי. אחת מתלמי-
 דותיו "שעבר ולעתידי לבוא אף הוסיפה:
 "מאנסטסי! עכשיו שוב יהיה לנו מורה-חתיך,
 "אינו אפשר להתחיל!"

רצח במכשיר חד: בפאביה, איטליה, נפחה **אנטיניה בושמי** (נשקו") את נוסמתה – לאחר שחבר לעבודתה בבית החרושת תפס אותה, ונשקל לה נגיפה ב"פיה. "לדעת" יש להאשים את התוקפן ברצח בעזרת מכשיר חד, הגיב אחד ממפקחי המשטרה המקומיים,

נספך המלבי"ם: כמה וכמה שנים
 עברו מאז העז לורד סנאדורן, בעלה
 של הנסיכה מרגרט האנגלית, לעשות מעשה
 על דעת עצמו. עכשיו ניומאס לנסיך, שהוא
 צלם-עתונות לשעבר, מן הידועים בבריטניה:
 סנאדורן יתקשר כפי הנראה עם חברת ה'
 טלביזיה האמריקאית ט.י.אס., יפיק סרט-
 טלביזיה משלו.

היו לנו מדי פעם כוכבים מלכותיים — אך מעולם לא מסיקים ובמאי נסיכים, אמרו אנשי מינהל הסי.י.אס. השבוע.

★ ★ ★

עסקים לחוד: אידיאליזם לחוד ו-
עסקים לחוד: זוהי כפי הנראה סיסמתו של זמר-המחאה **בוב דילאן**, המרבה לשיר על העוול החברתי שנעשה להמונים, עליידי הקפיטליסטים.

השבוע הגיש דילאן תביעת-פיצויים על סך 1,000.650 לירות נגד גורמים עוניים" שהשתמשו בתמונותיו, כדי "ל-קטש פירסומים, גלויות ופלאקאטים".